

ශ්‍රී ලංකා ජාතික සංරක්ෂණ උපාය මාර්ග-ස්වභාවික සම්පත් ප්‍රතිධාරිත වර්ධනය උදෙසා විචාරශීලීව උපයෝගී කර ගැනීම සඳහා ක්‍රියාකාරී සැලැස්මක්

අවුරුදු 2500 කට අධික අපේ ලිඛිත ඉතිහාසය ගැන සංසන්දනාත්මකව සලකා බැලීමේ දී අද පවත්නා ආකාරයේ සහ ප්‍රමාණයේ පරිසර හානියක් හට ගැනී ඇත්තේ මෑත භාගයේ දී ය. අපේ මුතුන් මිත්තන් රටේ ස්වභාවික සම්පත් ප්‍රයෝජනයට ගත්තේත් පරිහරණය කළේත් විචාරශීලී සහ ඇණන්විත ආකාරයෙනි. ශ්‍රී ලංකාව තුළ කෙටි කාලීන ආර්ථික ප්‍රයෝජන තකා පරිසරය විනාශ කිරීම ඇරඹුණේ වැවිලි කෘෂි කර්මාන්තය සඳහා කඳුරට විශාල ප්‍රදේශ විවෘත කරනු ලැබීමත් සමග ය. එවක පටන්, බෙහෙවින් ම අගනා ස්වභාවික සම්පත එනම් භූමිය පාවිච්චියට ගැනීම වටා පාරිසරික ප්‍රශ්න කැරකෙන්නට විය. කැලෑ එළි කිරීම සහ පස සේදීම හේතුකොට ගෙන පස් ප්‍රමාණය අඩු වී ගිය අතර, ඒ නිසා කාබනික ද්‍රව්‍ය ඉවත්වීම, ජලය රඳවා ගැනීමේ හැකියාව අඩුවීම, ජල මට්ටම පහත බැසීම සහ පෙර දී වසර මුළුල්ලෙහි ම නොසිදී පැවැති දිය ඇලි සහ ජල මාර්ග කලින් කලට සිදී යාම ද සිදු විය.

පහස් වසරකට නොවැඩි කලකට පෙර දී කාර්මීකරණය ආරම්භ වීමත් සමග පරිසර හානියට තවත් අංශයක් එකතු විය. පරිසර දූෂක කර්මාන්ත සැලසුමකින් තොරව සහ නොසැලකිලිමත් ලෙස පිහිටුවීමත් වර්ධනය වීමත් නිසා අපගේ ජල ස්කන්ධයන්, ගංගා සහ ගං මෝයවල්, වෙරළබඩ පෙදෙස් එමෙන්ම වටපිටාව සහ පස පවා එහි අහිතකර බලපෑමට ලක් විය.

අපේ පරිසරයට උවදුරක් ඇතිවේය කියා හෝ අපේ ස්වභාවික සම්පත් කවදාවත් අඩු වී යා හැකිය කියා හෝ සිතු අය මීට අවුරුදු විසි පහකට එහා තරම් මෑත දී ඇත්ත වශයෙන් ම නොවූ හ.

අපගේ කායික, ආධ්‍යාත්මික සහ ආර්ථික ශුභසිද්ධිය සඳහා අපට අත්‍යවශ්‍ය වන ස්වභාවික සම්පත් පිරිහෙළීම අද ශ්‍රී ලංකාව තුළ බාධා රහිතව දිගටම සිදුවෙමින් පවත්නා බව පහත දැක්වෙන නිදසුන් සාක්ෂි දරයි.

(අ) සීමාවකින් සහ පාලනයකින් තොරව හිරිගල් කඩීම නිසා මුහුදු රළ වී ගොඩ බිමට කඩා වැදීමට එරෙහිව තිබෙන පළමු ආරක්ෂක මාර්ගය ඉවත් වේ. මේ හේතු කොට ගෙන මුදු කැමේ වේගය වැඩිවීම,

කේ. එච්. ජේ. විජයදාස ජනාධිපති ලේකම්

වෙරළ විනාශ වී යාම, ජීවි විශේෂ සහ ගෝවර ස්ඵාන නැතිව යාම සහ එලෙසින් ම වෙරළාසන්න සිවර කටයුතු අඩුවී මෙන් ආදායම අහිමිවීම සහ සංචාරක කටයුතුවලින් ලැබෙන විදේශ විනිමය අහිමි වී යාම ද ඇති වේ.

නියැගය

(ආ) කඩොල් ගස්වලින් දැන් ඉතිරි වී ඇත්තේ ඉතා ස්වල්පයකි. දැරට සහ ගොඩනැගිලි ද්‍රව්‍ය උදෙසා කපා දමනු ලැබ ඇති අතර හෝටල් සහ නිවාස නැතිම සඳහා ඒවා ගොඩ කරනු ලැබ ඇත. කඩොල් විනාශ කර දමනු ලැබීමත් සමග ම සුළු සුළං වල ප්‍රවණභ්‍යාවය, කුණාටු නැගීම සහ මුහුදු ගැලීම්

යන මේවාට ප්‍රතිවිරුද්ධව ක්‍රියා කරන දෙවැනි ආරක්ෂක මාර්ගය ද සඳහන්ව ඉවත් කරනු ලැබ ඇත. කඩොල් පරිසර පද්ධතිය සහ වෙරළාසන්න සිවර කටයුතු, ඉවුරුබිම් සහ මෝය යන මේවායේ ආරක්ෂාව ද අතර පැවැති සම්බන්ධකම් ද බිඳ වැටී ඇත.

(ඇ) හේන් ගොවිතැන ඉතා වේගයෙන් සිදුවීම නිසා වියලි කළාපයේ බිම් පෙදෙස් වලින් 50% කට අධික ප්‍රමාණයක වනහරණය සිදු වූවා පමණක් නොව එකී භූමි ප්‍රදේශ කාන්තාර බවට පත් වන්නට ඉතා ආසන්න තත්ත්වයකට ද ඒවා අද දමනු ලැබිණ. කඳුකර පෙදෙස්හි ගැඹුරු බැවුම් සහ ඇළ-දොළ සඳහා වෙන් වූ බිම්, දුම්කොළ, අර්නාපල් සහ එළවළු වැනි අධික මුදලක් ලබාගත හැකි බෝග වගාව සඳහා අනවසරයෙන් එළි-පෙහෙළි කිරීමේ ප්‍රතිඵල ලෙසින් දැඩි සෝදා පාළුව, නායයුම් සහ කඳු කඩා හැලීම ද සිදු වේ.

(ඈ) සංවර්ධනය කරා අප යන ගමනේ දී අත්‍යවශ්‍ය පාරිසරික ක්‍රියාවලීන් සහ ජීවනෝපකාරී පද්ධතීන් පවත්වා ගෙන යාම කෙරෙහි ප්‍රාමුඛවත් අවධානයක් අප යොමු කොට නැත. එසේ ම, ජාන විවිධත්වය රැක ගැනීමත් ජීවි වර්ග සහ පරිසර පද්ධතීන් ඔරොත්තු දිය හැකි අයුරින් උපයෝගී කර ගැනීමත් කෙරෙහි ද අප ප්‍රමාණවත් අවධානයක් යොමු කොට නැත.

අප අවට සිදුවෙමින් පවත්නා ඉතාම විශ්මය ජනක පරිසර නායනය නම් දිළිඳුබවේ දුෂ්ඨ වක්‍රය, වේගවත් ජන ගහන වර්ධනය සහ ස්වභාවික සම්පත් අධික ලෙස අනිසි ප්‍රයෝජනයට ගැනීම සහ සිදීයාම ද බැව් කියනු ලැබේ. එබැවින්, ඔරොත්තු දිය හැකි වර්ධනයක් සඳහා ස්වභාවික සම්පත් උපයෝගී කර ගැනීමත්, හැසිරවීමත් දැඩි සහ ව්‍යාකූල අනුපාතයක් අවශ්‍ය වන්නකි. පැහැදිලි ලෙසම, සරල විසඳුමක්වත් තනි විසඳුමක්වත් නැත. මේවා ව්‍යවස්ථාවලින් පමණක් විසඳිය හැකි ඒවා නොවේ. යොදා ගත හැකි ක්‍රියා මාර්ග කීපයක් ගැන දැන් අපි විමසා බලමු.

(අ) දිව රැක ගැනීම උදෙසා ම දරිලතා සීමාවෙන් පහළ මට්ටමක ජීවත්වන මිනිසුන් විසින් සිදු කරනු ලබන පරිසර හායනය පිළිබඳ ගැටලුව සඳහා ඇති මූලික විසඳුම්වලින් එකක් නම් දිළිඳුබව තුරන් කිරීමයි. එහෙත් දිළිඳු බව තුරන් කිරීම සහ ආර්ථික සංවර්ධනය පිළිබඳ සියලු වැඩ සටහන් ජාතික සංරක්ෂණ උපයා මාර්ගයක් මත ආකෘති ගත කරනු ලැබිය යුතු වේ.

(ආ) දැරිය හැකි වර්ධනයක් ඇති කරගැනීම පිළිබඳ අනෙක් අත්‍යවශ්‍ය පුර්වාවශ්‍යතාවක් නම් රටේ සම්පත් පදනමේ වාහක ශක්තියට අදාළව ජන ගහන ප්‍රතිපත්තියක් යොදා ගැනීමයි. සංවර්ධනය වන බොහෝ රටවල් හා සසඳන විට ශ්‍රී ලංකාව තුළ භූමිය සහ මිනිසුන් අතර අනුපාතය ඉතා ඉහළ ය.

(ඇ) ආර්ථික සැලසුම් ක්‍රියාවලිය තුළ සාම්ප්‍රදායික ආර්ථික සිද්ධාන්ත භාවිතා කිරීම ද අඛණ්ඩ පරිසර හායනයට තුඩු දී ඇත. පරිසරය බෙහෙවින් අයුතු ලෙස ප්‍රයෝජනයට ගනු ලබන්නේත්, පරිහානියට පත් වන්නේත් අපවිත්‍ර කරනු ලබන්නේත් පාරිසරික කාර්යයන් නිදහස් භාණ්ඩ සහ සේවා සේ දකිනු ලබන බැවිනි. එබැවින් පරිසර ප්‍රමිතීන් සමස්ත ජාතික සැලසුම් ක්‍රියාවලිය තුළට ඇතුළත් කිරීමට කාලය එළඹ ඇත. ආර්ථික විග්‍රහයට පෙර ශ්‍රීතීය පරිසර පද්ධති ඇගයුමක් සිදු විය යුතුය.

(ඈ) ප්‍රතිධාරිත වර්ධනය සඳහා සම්පත් හැසිරවීම පිළිබඳ අනෙක් වැදගත් ශීල්පීය ක්‍රමයක් වනුයේ පාරිසරික බලපෑම් තක්සේරුවක් සියලු සංවර්ධන වැඩ සටහන් සහ ව්‍යාපෘතීන් කෙරෙහි යොදා ගැනීමයි. රාජ්‍ය සහ පෞද්ගලික යන අංශ දෙකෙහි ම සියලු සංවර්ධන ව්‍යාපෘතීන් කෙරෙහි පාරිසරික බලපෑම් තක්සේරුවක් මූලින් ම විධානාත්මක බවට පත් කළ දියුණු වන රටවල් කීපය අතරත් ශ්‍රී ලංකාව ද වේ. මෙය ප්‍රමාණවත් නොවේ. පරිසරයට අහිතකර බලපෑම් සිදු කරන නැනැන්තා, එකී අහිතකර බලපෑම් සහායලී කරන තුරු

හෝ ඉවත් කරන තුරු හෝ එවැනි යම් අහිතකර බලපෑම් වෙනුවෙන් වන්දි ගෙවිය යුතුය යන ප්‍රතිපත්තිය ද අප විසින් පිළිගනු ලැබිය යුතුය.

(ඉ) ජාතික සැලසුම්කරණයට ඒකාබද්ධ ප්‍රවේශයක් ඇති කිරීම පිළිබඳව සිතන්නට අපට යම් දිනක සිදුවනු ඇත. තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියේ දී පාරිසරික මෙන් ම සමාජ-ආර්ථික බාධක ද සැලකිල්ලට ගනු ලැබිය යුතුය.

ප්‍රතිධාරිත වර්ධනයක් සඳහා ස්වාභාවික සම්පත් විචාරශීලීව උපයෝගී කර ගැනීම හා හැසිරවීම සඳහා ක්‍රියාකාරී සැලැස්මක අත්‍යවශ්‍ය අංග කවරේදැයි ශ්‍රී ලංකා ජාතික සංරක්ෂණ සැලැස්ම විසින් විස්තරාත්මකව දක්වනු ලබ ඇත. ඒවා මෙසේ ය:-

(අ) ඉඩම් භාවිතය සැලසුම් ගත කිරීම :

සාර්ථක සම්පත් සංරක්ෂණයට හා සංවර්ධනයට මූලික වනුයේ භූමිය නිසි ලෙස ප්‍රයෝජනයට ගැනීමයි. ඒක පුද්ගල ඉඩම් ප්‍රමාණය අඩු වීමේ හේතුව නිසා භූමිය මිනිසාගේ වැඩිම ප්‍රයෝජනයට යොදා ගත යුතුය. භූමිය යම් අංශයකට වෙන්කර දෙනු ලැබිය යුත්තේ පරික්ෂා කාරීව අගයන ලද ප්‍රමුඛතා පදනමක් මත පමණි. උපමාන යන් විය යුත්තේ භූමියේ යෝග්‍යතාව සහ සමාජ ආර්ථික දියුණුවක අන-හිතදීමට එකී අංශයට ඇති හැකියාවයි.

(ආ) පසේ සංරක්ෂණය :
දැනට තිබෙන පස් සංරක්ෂණ පනත වෙනුවට වඩා පුළුල් විෂය පථයක් සහ බලයක් සහිත විස්තරාත්මක 'ඉඩම් භාවිතය, පස සහ ජලය සංරක්ෂණ පනත' යනුවෙන් පනතක් ආදේශ කරනු ලැබිය යුතුය. පාරිසරික අවබෝධයක් මත ජාතික ඉඩම් භාවිතා සැලැස්මක් සකස් කිරීම. ඉඩම් භාවිතා කිරීමේ සියලු කටයුතුවල දී පස සංරක්ෂණයට ඉහළ ප්‍රමුඛතාවක් දීම.

(ඈ) ජල සම්පත් :
අලු-දොළ සහ ගංගා ඉවුරු පිළිබඳ දැන් පවත්නා නීති සමාලෝචනය කිරීම. වෙන් කරන ලද ඉඩම්වල පදිංචිවීමට අවසර නොදිය යුතුය. හායික දිය බස්තාවන්හි සහ සෝදා පාළු ගිය, ජලය ලබා ගන්නා ප්‍රදේශවල වන වගාව.

(ඈ) වන සම්පත් :
ආරක්ෂා කරනු ලැබිය යුතු වනාන්තර සඳහා වූ ප්‍රදේශ හඳුනා ගැනීම සහ ඒවා අදුෂ්‍යවීම සඳහා නීතියෙන් කටයුතු සැලසීම.
වන විද්‍යා ඒකකවල නිෂ්පාදනය විද්‍යාත්මක ලෙස පාලනය කිරීම, සියලු මිනිස් සහ ජෛවගෝලීය සංවිත සඳහා ආරක්ෂණ තත්ත්වයක් ඇති කිරීම.

ජායාරූපය - තේනි ජයවර්ධන

ජ/ම සකවන

(ඉ) වන ජීවිත: ජාතික විස්තරාත්මක ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කිරීම, වන සත්ව හා වෘක්ෂලතා ආරක්ෂා ආඥාපනත සංශෝධනය කිරීම සහ සියලු කෘෂි දේශගුණික කලාප තුළ අදාළ රක්ෂිත ප්‍රදේශ පිහිටුවීම ද, ඇතුළුව, වන ජීවී සංරක්ෂණය තර කළ යුතු ය.

(ඊ) ජාතික සැලැස්ම තුළ කෘෂිකර්මයට ප්‍රමුඛත්වය ලැබිය යුතුය. කෘෂි කාර්මික කටයුතු ව්‍යාප්ත කිරීමේ දී, ස්වභාවික වනාන්තර, පස සහ ජලය වැනි අනෙකුත් සම්පත් හානි වනසේ සංවර්ධනය කිරීම වැළැක්වෙන අයුරින් සංතුලිත ප්‍රවේශයක් තිබිය යුතු වේ.

(අ) ජනගහණය: ජනගහණයත් සම්පත් පදනමේ වාහක ශක්තියත් අතර තුලනයක් ඇති කළ යුතුව ඇත.

(ආ) ජනපද: මිනිසුන් පදිංචි කරවීමේ දී සෞඛ්‍යය, කෘෂිකර්මය, වාරි මාර්ග, බලශක්තිය හා කර්මාන්ත වැනි පොදු අවශ්‍යතා සහ පහසු කම් තිබිය යුතුය. ඒවා අතර, ආරක්ෂා සහිත බොන වතුර සැපයීම, වාහක රෝග මර්දනය, ඔරොත්තු දිය හැකි සහ දියුණු කරන ලද වගා ක්‍රම, ජල කළමනාකරණය, බලශක්ති සඳහා වනරොදවල් කෘෂි වන විද්‍යාව සහ ගොවිපල කටයුතු ද වැදගත් අංශ වේ.

(ඵ) බලශක්තිය: පහත් තෙත් කලාපයේ සහ කඳුරට කලාපයන්හි කිසිදු ඉඩමක් කිසිම සංවර්ධනයක් සඳහා හෙළි-පෙහෙළි නොකළ යුතුය. ඒ අතරම, ඇළ-දොළ සඳහා වෙන් වූ ඉඩම් ආරක්ෂා කිරීමට ද මීටර් 1500 කට අඩු 5000 ඉහළින් පිහිටි ඉඩම් සංවර්ධනය තහනම් කිරීම ද කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ යුතුය.

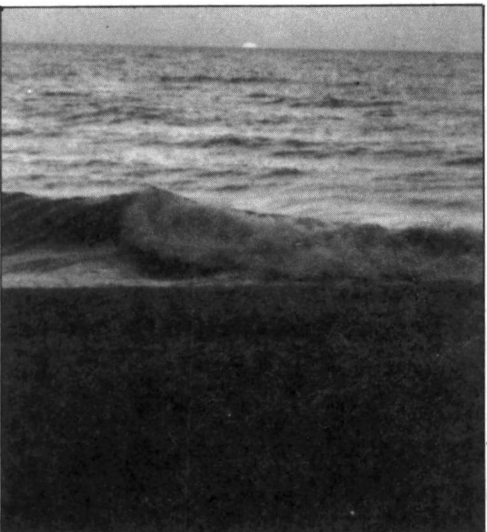
ප්‍රතිධාරිත අස්වැන්න විදුලිබල අවශ්‍යතා සඳහා ජලමාර්ගවල ජලවහනය දියුණු කිරීම පිණිස මුදල් ප්‍රමාණවත්ව සැලසීම.

ඉන්ධන ඉතිරි කිරීම් වස් මාර්ග නඩත්තුව වඩා හොඳින් සිදු කිරීම, දුම්රිය යෙන් භාණ්ඩ ප්‍රවාහණය සඳහා දිරි ගැන්වීම්,

ග්‍රාමීය විදුලිබල සැපයුම ව්‍යාප්ත කිරීම සහ ඉන්ධන පිරිමැසුම් ලේ වැඩි දියුණු කිරීම සහ ජනප්‍රිය කිරීම.

(ආ) බණිජ සම්පත්: පතල් කැපීම පිළිබඳ පාරිසරික උපද්‍රව වළක්වන අතර, බණිජ නිධි විස්තරාත්මක ලෙස පතල් කැනීමත් අදාළ අංශත් අතර අන්‍යෝන්‍ය අන්තර් කාර්යයන් ඵලදායී ලෙස සිදු කිරීම සහ ඵලදායී පාරිසරික බලපෑම් තක්සේරු ක්‍රමයක් සකස් කිරීම ද අවශ්‍ය වේ.

(ක) මුහුදුබඩ සහ මුහුදු සම්පත් ක්‍රම: පාරිසරික වාසස්ථාන හයක් මෙකී ක්‍රමවල ඵලදායීතාව කෙරෙහි බලපායි. ඒවා නම් හිරිගල්පර, වෙරළ පද්ධතීන්, මෝයවල්, කලපු, කඩොල් සහ මුහුදු තෘණ තට්ටු යන මේවාය. මුහුදු බඩ කලාප කළමනා කරණය සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීම, විශේෂ අවධානයක් යොමු කිරීම අවශ්‍ය වන පාරිසරික වාසභූමි හඳුනා ගැනීම සහ සංරක්ෂණ සහ ආරක්ෂණ අවශ්‍යතා තක්සේරු කිරීම ප්‍රමුඛත්වය ලැබිය යුතු කරුණු ය.

මුහුදු සහිත ප්‍රදේශ

(උ) ස්වභාවික විපත්: ජල ගැලීම්, සුළිසුළං, නාය යාම් සහ නියඟය නිසා විටින් විට ජීවිතවලට සහ දේපලවලට මහත් හානි පැමිණෙන අතර, ඒවා නිතර නිතර සිදුවීම කුතුහලය දනවයි. එබැවින්, මේ අනතුරු සඳහා සුදානමින් සිටීම සහ ඒවා පාලනය කිරීම ගැන දැඩි අවධානයක් යොමුවීම අවශ්‍යය.

(ඪ) ජන සම්පත්: පොහොසත් ජීව විශේෂ විවිධත්වයක් ඇති බවට ශ්‍රී ලංකාව පුරුසාරම් පටසන නමුත් වේගවත්ව ක්ෂය වෙමින් පවත්නා ස්වභාවික ප්‍රදේශ කෙරෙහි ජන කිටු ද ක්ෂය වී යයි. එබැවින් සියලු වගා දර්ශවල ජන ද්‍රව්‍ය රැක ගැනීම ගැන අවධානයක් යොමු වීම අවශ්‍යය.

තවද, ජන ද්‍රව්‍ය සංරක්ෂණය සඳහා ජාතික සැලැස්මක් සකස් කළ යුතුය.

(ඍ) කර්මාන්ත: කර්මාන්ත වර්ධනය සඳහා අලුත් කළ හැකි සහ නොකළ හැකි යන දෙයාකාරයේම සම්පත් අමුද්‍රව්‍ය වශයෙන් වැඩි වැඩි යෙන් අවශ්‍ය වේ. ඒ නිසා, තාක්ෂණික සහ නිෂ්පාදන සංවර්ධනය පිළිබඳ පාරිසරික බලපෑම් තක්සේරු කිරීම සඳහා හැකියාව දියුණු කිරීම, පවිත්‍රකර, අපනය අඩු, තාක්ෂණ ශීල්ප උපයෝගී කරගැනීම, තාක්ෂණ ශීල්ප පැවරුම් මධ්‍යස්ථානයක් පිහිටුවීම,

දූෂණය වීම පාලනය කිරීමේ ක්‍රියා මාර්ග අනිවාර්යයෙන් ඇතුළත් කිරීම, දූෂණ පාලනය සඳහා දිරි ගැන්වීම් දීම.

ප්‍රතිවක්‍රීකරණය නගා සිටුවීම සහ කාර්මික උපදේශක සේවයක් පිහිටුවීම යන කරුණු කෙරෙහි ප්‍රමුඛතාවක් දැක්විය යුතුය.

(ඎ) ජීවී ජලය සම්පත්: ජනගහණයට අවශ්‍ය සත්ව ප්‍රෝටීනවලින් සියයට හත්තාවක් සැපයෙන්නේ ගොඩබිම් සහ මුහුදු ඩිවර කර්මාන්ත යෙනි. දැනට තිබෙන සම්පත් අතිසී ලෙස ප්‍රයෝජනයට ගැනීම පිළිබඳ ඔරොත්තු දිය හැකි ප්‍රමාණය, ජනප්‍රිය

කැයරුවප - ශ්‍රේණි ජයවීර

3 නිවු වෙන.

භාවයෙන් අඩු මත්ස්‍ය වර්ග උපයෝගී කරගැනීම, පිරිසිදු ජලය සහ මුහුදු ජලය අපවිත්‍ර වීම පාලනය කිරීම සහ අභිතකර බලපෑම් හැකිතාක් අඩු කිරීම යන මේවා පිළිබඳ විස්තරාත්මක සම්මේෂණ පැවැත්වීම කෙරෙහි ප්‍රමාණවත් අවධානයක් යොමු කළ යුතුය.

පරිසර අධ්‍යාපනය :

සංරක්ෂණ වැඩ සටහන් සාර්ථක වනු ඇත්තේ මේ අරමුණු ඉටුවන අයුරින් අධ්‍යාපන වැඩ සටහන් මෙහෙයවනු ලැබෙන්නේ පමණි.

ඔරොත්තු දියහැකි සංවර්ධනයකින් අදහස් වන්නේ ස්ථිර තත්ත්වයක් නොවේ. එය, ආර්ථික සහ මූල්‍ය ප්‍රතිපත්ති, වෙළෙඳ සහ විදේශ ප්‍රතිපත්ති, බලශක්ති, කෘෂිකර්ම සහ කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්ති සහ මෙකී සියල්ල ආර්ථික, සාමාජීය සහ පරිසර විද්‍යාත්මක වශයෙන් ඔරොත්තු දියහැකි සංවර්ධන මාර්ග දිරි ගැන්වීම අරමුණු කොට ගත් වෙනස් වීමේ ක්‍රියාවලියකි. නිදසුනක් දක්ව තොත්, පාරිසරික වශයෙන් ඔරොත්තු දියහැකි කෘෂිකාර්මික ක්‍රියාමාර්ග, බෝග ක්‍රම සහ වගා ක්‍රම ගැන අප සොයා බැලිය යුතුය. රසායනික පොහොර සහ කෘෂි රසායන ද්‍රව්‍ය සුක්ෂම ලෙස භාවිතා කිරීම සහිතව කෙරෙන පුළුල් වගා කටයුතු නිසා ගොවිබිම් සීමාව ඉක්මවා ප්‍රයෝජනයට ගැනෙන අතර, ආහාර, පස සහ ජලය ද දුෂණය වේ. අප 18 වැනි සියවස කරා ආපසු යා යුතු යයි මම නොකියමි. මනා කුසලතාවක් පෙන්නුම් කැරෙන ඇතැම් ඒවා ද ඇතුළත් වන අපේ දේශීය ක්‍රම සහ ව්‍යවහාර මත පදනම් වූ උචිත තාක්ෂණ විද්‍යාවන් අපි දියුණු කර ගතයුතු වෙමු.